

jeg første Gang havde Ordet for at gøre Rede for Udvalgets Indstilling, er der fra ingen Side — det ønsker jeg straks at konstatere — fremkommet nogen Modstand mod selve Tanken om at faa anlagt en direkte Jernbane fra Skern til Skive. Striden har udelukkende staaet om Spørgsmaalet Statsdrift eller Privatdrift samt om det ikke særlig store Spørgsmaal, om Banen skal skære Holstebro—Herning-Banen baade i Vildbjerg og Aulum, eller om den kun skal skære den i Vildbjerg og derefter føres over Ørre—Feldborg og videre til Skive. Den højtærede Minister udtalte sig mod de af Udvalgets Flertal stillede Ændringsforslag. De to Flertal er jo forskellige, det ene Flertal, bestaaende af 14 Medlemmer, nemlig Udvalget med Undtagelse af det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Foss), ønsker Statsdrift paa denne Bane, medens det andet Flertal, bestaaende af Medlemmer, der repræsenterer forskellige Partier — her staaer det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds f. Eks. sammen med mig —, ønsker en anden Retningslinie end den af Ministeren foreslaede. Der har indenfor Udvalget været forhandlet meget indgaaende om, hvorvidt vi skulde slutte os til Ministerens Ønske om ikke at etablere Statsdrift, men der har ikke været Mulighed for at opnaa Enighed herom eller blot Flertal herfor, der har hele Tiden været et afgjort Flertal for at fastholde Kravet om Statsdrift. Jeg ønsker at underrette mine Partifæller om, at det i alt Fald ikke er mig, som har tilsigtet en Stilling, der skulde være absolut kontra Ministerens i denne Sag, men jeg vil i Tilslutning til det ærede Medlem fra Mariager (H. P. Hansen) udtale, at heller ikke jeg mener, man skal lade Sagen ligge, hvis man ikke kan faa indført Statsdrift. Det er ogsaa mit Indtryk, at Befolkningen vil foretrække en Bane med Privatdrift fremfor ingen at faa, derom er der absolut ingen Tvivl. Jeg vil bede den højtærede Minister, som er imod Udvalgflertallets Forslag, fortsætte Arbejdet for denne Sag, selv om Afstemningen i Dag maatte gaa imod hans Standpunkt.

Det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Foss) talte om, at Kampen om de kære Vælgere vilde koste Statskassen 1 Mill. Kr. Denne Udtalelse maa jeg tilbagevise, jeg synes, at vi i Dag har faaet en god og praktisk Belæring om, at det ikke er Kampen om Statsdrift eller Privatdrift, men Kampen om Retningslinien, der i særlig Grad deler Tinget.

Med Hensyn hertil kunde man maaske sige, at der føres en Kamp om Sogne- og Vælgerinteresser, men jeg kan ikke tænke mig, at nogen vestjysk Rigsdagsmand eller det ærede Medlem fra Mariager, som nærmest er østjysk Rigsdagsmand, har nogen Vælgerinteresser specielt i Spørgsmaalet om Statsdrift eller Privatdrift, aldeles ikke. Rent personlig ser jeg saaledes paa Spørgsmaalet, at vi bør gaa til Statsdrift. Staten bygger Banen, Ministeren siger: Vi kommer og forærer jer en Bane, vil I saa ikke drive den? At man derovre er noget betænkelig, er ret naturligt, det er ikke nogen helt kort Bane-strækning, der er Tale om, og den gaar igennem en Hedeegn, gennem Sogne, som ikke tidligere har haft Bane, og som i særlig Grad skal skaffe denne Bane Forretning. Hvor stor Trafikken kan blive, er det vanskeligt at have nogen afgørende Mening om. Den højtærede Minister siger: Hvis Banen skulde give Underskud, maa Befolkningen virkelig være parat til at bære Underskuddet. Men de paagældende kan overfor Udtalelser af den Art med nogen Ret ræsonnere som saa: Hvorfor har vi som Statsborgere saa længe skullet være med til at bære Underskuddet for Statsbaner i andre Egne af Landet? Og det har været Tilfældet. Vi har her i Tinget tidligere ført livlige Debatter om, hvorvidt Kystbanen forrentede sig eller ej. Hvorledes Stillingen er for Øjeblikket, kan jeg ikke sige, idet der ingen autentiske Oplysninger foreligger derom, men der var en lang Aarrække, hvor den vittelig gav Underskud. Derfor kan man nok sige, at Vestjyderne og Befolkningen i andre Egne end netop i det østlige og i det nordlige Sjælland har været med til at betale dette Underskud, og det ser jeg ingen Ulykke i. Den Bane, som her søges anlagt, vil op hjælpe en Egn, som i høj Grad trænger til forbedrede Transportmidler, og den vil skabe Mulighed for Fremgang i Erhvervs livet, hvad der giver Staten Mulighed for gennem Beskatning at forøge sine Indtægter. Thi naar en Egn opdyrkes, navnlig naar det er en Hedeegn, lader Staten jo ikke dens Befolkning være fri for offentlige Byrder; tværtimod, den maa ligesaavel som andre Egne være med til i Forhold til sine Indkomster at bære de Byrder, de almindelige fælles Udgifter, som Staten paa lægger Befolkningen. Selv om man skulde nære nogen Frygt for, at en Statsbane ikke kunde betale sig, maa jeg stadig holde paa, at Staten alligevel bør overtage Driften. Der er ogsaa noget i den Be-